

Nr 34.

Ankom till riksdagens kansli den 26 april 1923 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående skatt för hundar, ävensom i ämnet väckta motioner.

(2:a avd.)

I en den 16 mars 1923 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 200, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning angående skatt för hundar.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

1 mom. För varje hund skall hundskatt årligen erläggas till kommunen; dock att skatteplikt icke föreligger för hund, som ej uppnått en ålder av tre månader, och ej heller för hundar, vilka av lapparna användas för renskötseln.

2 mom. Medel, som till kommunen inflyta i hundskatt, må för kommunens behov användas på sätt, som av kommunen bestämmes.

2 §.

1 mom. Skatt för hund, för vilken ej enligt 1 § 1 mom. skattefrihet åtnjutes, skall erläggas till den kommun, där hunden stadigvarande innehaves.

2 mom. Har skatt för hund erlagts till en kommun, skall skatt för samma hund för det året ej erläggas till annan kommun, med mindre den årliga skattesatsen för hunden i den senare kommunen är högre än det belopp, som för året redan erlagts i skatt för hunden.

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 7 saml. 22 häft. (Nr 34.)

3 mom. Skatteplikt inom viss kommun förfaller, om hunden dör innan den tid gått till ända, då anmälningsplikt jämlikt 5 § senast kunnat fullgöras, eller skatteplikt inom den tid inträder till annan kommun.

Skatt skall ej erläggas, därest förhållande, som eljest skolat föranleda skatteplikt, inträder efter september månads utgång.

3 §.

Skattskyldig för viss hund är den person, av vilken hunden stadigvarande innehaves, när skatteplikt inom kommunen för året inträder.

4 §.

Skatten skall av kommunen bestämmas till ett för varje hund lika belopp, lägst fem högst trettio kronor för kalenderår.

För hund, som av förvaltande eller bevakande personal vid skogsstaten underhålles i och för tjänsten, skall skatten alltid utgöra fem kronor.

I fall, som avses i 2 § 2 mom., skall eljest belöpande skatt minskas med vad den skattskyldige styrker hava för året erlagts i skatt för hunden till annan kommun.

5 §.

Under januari månad varje år skall skattskyldig till vederbörande kommunala uppborndsmyndighet skriftligen anmäla de hundar, för vilka skatteplikt vid ingången av året förelegat, med angivande tillika av hundarnas ras, ålder, kön och färg.

Inträder skatteplikt under löpande år, skall den skattskyldige inom trettio dagar därefter sådant på enahanda sätt anmäla.

6 §.

Vid anmälan, varom i 5 § förmäles, skall fogas belöpande skatt, så framt icke annan ordning för skattens erläggande blivit av kommunen bestämd.

Förfaller skatteplikt, på sätt i 2 § 3 mom. första stycket sägs, efter det skatt för hunden erlagts, skall skatten på anfordran återbetalas.

7 §.

1 mom. Over de hundar, som jämlikt 5 § anmäls till beskattning, skall föras särskilt för kalenderår löpande register (hundskatteregister) med uppgift tillika å de skattskyldiga.

Vederbörande polismyndighet äger, närhelst den sådant påkallar, taga del av hundskatteregistret.

2 mom. Å erlagd hundskatt skall lämnas kvitto, innehållande, såvitt möjligt, kortfattad uppgift för hundens identifiering, ävensom särskilt skattemärke. Sådant märke skall vara tillverkat av plåt och lagom stort att fästas vid vanligt hundhalsband. Märket skall vara försett med kommunens namn, vederbörande årtal samt hundens nummer i hundskatteregistret.

8 §.

Skattemärke, som i 7 § 2 mom. omförmäles, skall å halsband eller på annat lämpligt sätt vara anbragt å hunden; dock må undantag härifrån äga rum, när hunden står bunden eller hålles instängd, så ock då hunden nyttjas vid jakt, där fara föreligger för att hunden i gryt eller annorstädes kan hava men av den anordning, varå skattemärket är fästat.

9 §.

Den, som underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet, vilken enligt 5 § åligger honom, böte tio kronor och erlägge dubbel hundskatt. Har skatteplikt för hund inom viss kommun under löpande år inträtt i fall, som avses i 2 § 2 mom., må dock ej till ansvar för underlåtenhet att fullgöra anmälningsskyldighet dömas, med mindre den skattskyldige av kommunen erhållit anmaning att fullgöra sådan skyldighet.

Söker någon genom oriktig uppgift undandraga sig skattskyldighet och är ej gärningen straffbar enligt allmän strafflag, vare straffet böter från och med tio till och med etthundra kronor, och skall dessutom gäldas dubbel hundskatt.

Den, som ej ställer sig till efterrättelse föreskriften i 8 §, straffas med böter, högst tjugu kronor.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

10 §.

Åtal för förseelse mot denna förordning skall anhängiggöras vid polisdомstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare eller, där sådan ej finnes, vid allmän domstol i den ort, där förseelsen skett.

11 §.

Hundskatt, som efter vederbörlig anmälan enligt 5 § eller domstols lagakraftgående utslag är förfallen till betalning, må utmätas lika med kommunalutskylder.

Kommun äger bestämma, att hund, för vilken skatt, som på sätt nyss sagts är förfallen till betalning, ej erlägges, skall av kommunen omhändertagas och, därest skatten ej betalas inom viss bestämd tid efter från kommunen erhållen anmaning med underrättelse om påföljden, dödas.

12 §.

I municipalsamhälle eller köping, som icke utgör egen kommun, skall hundskatten tillkomma municipalsamhället eller köpingen; skolande därvid vad i denna förordning stadgas om kommun äga motsvarande tillämpning i fråga om municipalsamhället eller köpingen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1924. Genom förordningen upphäves kungörelsen den 1 juni 1877 (nr 17) angående skatt för hundar.

Beträffande vad föredragande departementschefen enligt omförmälda statsrådsprotokoll vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anført till motivering för förslaget får utskottet hänvisa till propositionen.

Till utskottet har jämväl överlämnats en i anledning av nämnda proposition inom andra kammaren av herr *Osberg* väckt motion nr 286, däri hemställts, »att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition, nr 200, till förslag om förordning angående skatt för hundar, att landstingsområde och de städer, som ej tillhöra landsting, var för sig skall utgöra beskattningsdistrikt, och att dessa skattemedel i första hand användas till täckande av bevisförda skador, som orsakats av hundar, där icke sådan bevisföring kan leda till betalningsplikt av hundens ägare, samt att överblivna belopp av landstingen och de städer, som utgöra distrikt, användas på sätt de själva besluta.»

Till behandling i samband med förevarande proposition har utskottet funnit lämpligt upptaga en till utskottet hänvisad, under motionstiden vid riksdagens början i första kammaren av herr *Rune* väckt motion nr 23, däri föreslagits, »att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga den

ändring uti kungl. kungörelsen angående skatt för hundar den 1 juni 1877, att uti § 1 orden 'dock ej överstigande femton kronor' måtte utbytas mot orden 'dock ej överstigande femtio kronor.'

Vidkommande vad motionärerna anført till stöd för sina förslag tillåter sig utskottet hänvisa till motionerna.

Nu gällande bestämmelser rörande skatt för hundar återfinnas i kungörelsen den 1 juni 1877 angående skatt för hundar. Enligt denna kungörelse må kommun besluta, huruvida skatt för hundar eller särskilda slag av dem skall utgöras, ävensom bestämma beloppet av den skatt, dock ej överstigande femton kronor, som envar inom kommunens område boende person, vilken därstädes innehar hund, skall för sådant djur erlägga. Statens skogs- och jägeribetjante äro fria från beskattning för de hundar, som de i och för sina tjänster underhålla.

Utskottet.
Gällande bestämmelser rörande skatt för hundar.

I förevarande proposition har föreslagits en obligatorisk skatt för hundar av lägst fem och högst trettio kronor för varje hund. Från skatteplikt hava undantagits hundar, som ej uppnått en ålder av tre månader, samt de hundar, vilka av lapparna användas för renskötseln. Vidare har föreslagits, att för hund, som av förvaltande eller bevakande personal vid skogsstaten underhålles i och för tjänsten, skatten alltid skall utgöra minimibeloppet fem kronor. Den kommun för närvarande medgivna rätten att bestämma skilda skattebelopp för olika slag av hundar har icke bibehållits i förslaget. Inlutna hundskattemedel tillfalla vederbörande kommun, som äger använda medlen på sätt kommunen finner för gott. I och för kontroll över befintliga hundar hava detaljerade bestämmelser lämnats rörande registrering av hundar m. m.

Propositionen.

På av föredragande departementschefen anförda skäl har utskottet ansett en ordnad kontroll över hundar vara påkallad. En dylik kontroll synes förutsätta, att hundskatten göres obligatorisk, för att varje kommuns kostnader för kontrollen må bliva täckta. Minimibeloppet fem kronor synes vara avpassat i sådant syfte. Den föreslagna höjningen av skattens maximibelopp måste med hänsyn till nuvarande penningvärde anses väl befogad.

Utskottets yttrande.

Däremot har utskottet icke funnit tillräcklig anledning föreligga att låta skogsstatens personal förbliva i en privilegierad särställning i fråga om skyldigheten att erlägga hundskatt. De hundar, som denna personal

underhåller i och för tjänsten, torde i regel icke förorsaka kommunerna mindre kostnader och olägenheter än andra hundar. Något skäl för att skatteplikten för dessa hundar bör sättas lägre än för exempelvis hundar, som för innehavarens eget skydd eller för polisändamål innehavas av andra statens eller kommunernas befattningshavare, har ej åberopats.

Huvudsyftet med den i motionen II:286 av herr Osberg gjorda hemställan synes vara, att hundskattemedlen komme att i främsta rummet användas till ersättande av skador, som åstadkommits av hundar. Även om det skulle befinnas önskvärt, att från det allmännas sida åtgärder vidtoges för ersättande av sådana skador, synes emellertid en sådan ersättning icke böra ordnas på sätt sistnämnde motionär föreslagit. För övrigt torde de kontrollbestämmelser, som föreslagits i propositionen, innebära ökad garanti för att hundar, som anställt skadegörelse, bliva identifierade och för att härigenom ersättning skall kunna utkrävas av ägarna. Gent emot motionärens förslag att utvidga beskattningsområdena har utskottet velat framhålla, att en sådan anordning sannolikt komme att leda till att skatten inom landstingsområdets samtliga kommuner sattes till samma belopp, vilket med hänsyn till de särskilda förhållanden, som kunna råda inom olika kommuner, måste anses såsom en olägenhet. Därtill kommer, att landstingen icke äga samma möjlighet som kommunerna att övervaka efterlevnaden av föreskrifterna, varför den möjlighet till en ordnad kontroll över hundar, propositionen erbjuder, skulle komma att äventyras genom ett bifall till sistberörda motion.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

1) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 200 icke kunnat oförändrad bifallas samt med avslag å motionen II:286 av herr Osberg, antaga ovan återgivna förslag till förordning angående skatt för hundar, med den ändringen, att andra stycket i 4 § av förordningen uteslutes och att denna paragraf förty erhåller följande lydelse:

4 §.

Skatten skall av kommunen bestämmas till ett för varje hund lika belopp, lägst fem högst trettio kronor för kalenderår.

I fall, som avses i 2 § 2 mom., skall eljest belöpande skatt minskas med vad den skattskyldige

styrker hava för året erlagts i skatt för hunden till annan kommun.

2) att motionen I:23 av herr Rune må anses besvarad genom vad utskottet under 1) här ovan hemställt.

Stockholm den 26 april 1923.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar *Röing*, friherre *Fleming*, *Antonsson*, *Rosén*, *Wigforss*, *Rune*, *Björnsson*, *Lithander*, *Sköld*, *Olsson* i Ramsta, *Carlsson* i Ystad, *Heyman*, *Johan Bergman*, *Bengtsson* i Kullen, *Lövgren* i Nyborg, *Björklund*, *Granath*, *Olsson* i Golvasta och *Brännström*.
